Kayseri İşçi Bülteni

İşçi Bülteni özel sayı 456 Haziran 2009

Krizin faturasını ödememek ve işsiz kalmamak için mücadeleye!

Kapitalistler, tüm Türkiye de olduğu gibi, Kayseri'de de krizin faturasını işçi sınıfına ve emekçilere ödettirmek için harekete geçtiler. Yaşanan büyük işçi kıyımından, Kayseri de payını aldı. Son üç ay içinde 30 bin işçi, işten atıldı.

Krize karşı önlemler bir bir açıklanıyor. Kapitalistlerin vergi oranı azaltıldı. SGK'ya ödeyecekleri prim yükleri tamamen omuzlarından alındı. İşten atma özgürlüğü genişletildi. İşçi sınıfının ve kadın işçilerin, işyeri doktoru, kreş, emzirme odası, spor alanı, hükümlü çalıştırma zorunluluğu gibi önemli kazanımları yok edildi. Şimdi sıra kıdem tazminatlarının sermayeye peşkeş çekilmesine geldi.

devamı 3. sayfada

Sabra patronundan hesabı işçi sınıfı soracak!

Patronlar krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için saldırganlıkta sınır tanımıyorlar. İşçilerin, açlık sınırının altında olan ücretlerin düşürülmesine, işten atılmalara, ücretsiz izinlere...

devamı 2. sayfada

Kayseri İşçi Bülteni'nden merhaba!

Merhaba, kapitalist sömürü çarkları altında ezilip, emekgücünü satarak yaşam mücadelesi veren işçi emekçi kardeşler!

Hepimizin içinde yaşayarak, acılarını çekerek bildiği gibi sömürünün katlanarak arttığı bir dönemden geçiyoruz. Sömürücü sınıflar saldırılarını azgınca ve pervasızca arttırıyorlar. Peki nüfusun çoğunluğunu biz işçi sınıfı ve emekçiler oluştururken, küçük bir azınlıktan ibaret olan sömürücüler bu pervasız saldırıları yürütmek için nereden cesaret alıyorlar? Örgütsüzlüğümüzden, yalnızca örgütsüzlüğümüzden!

Ancak umutsuzluğa kapılmanın bir anlamı yok. Tarihin hiçbir döneminde karanlık tek başına var olmadı. Sömürücüler ve zalimler saltanatlarını sonsuza kadar sürdüremediler. Yeter ki biz işçiler ve emekçiler sabırla, azimle, bilinçle örgütlenelim ve mücadeleye atılalım.

Çeşitli fabrika ve iş kollarından bir araya gelen biz işçiler, bu haklı ve onurlu mücadelenin bir parçası olabilmek amacıyla **Kayseri İşçi Bülteni**'ni çıkarıyoruz. Bülteni her ay düzenli olarak yayınlayacağız. Henüz yolun çok başındayız. Ancak siz işçi kardeşlerimizin sahiplenmesiyle bültenimizin istenen düzeye ulaşabileceğinin bilincindeyiz.

Kayseri İşçi Bülteni, içinde yaşadığımız kapitalist sömürü düzeninde yüz yüze kaldığımız sorunları, emeğin mahkûm edildiği çalışma ve yaşam koşullarını, sermaye sınıfının bizlere yönelik saldırılarını, bu saldırılara karşı nasıl dur diyebileceğimizi yazacak. Sizleri Türkiye'de ve dünyada işçi sınıfının yükselttiği mücadelelerden, grev ve direnişlerden haberdar etmeye çalışacağız. Bültenimizin sizlerden gelen okur mektuplarıyla, fabrika ve işyeri haberleriyle daha da zenginleşeceğinden eminiz.

İlk sayıyı, Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihinde önemli bir kilometretaşı olan şanlı 15-16 Haziran Direnişi'nin yıldönümünde çıkartıyoruz. Üzerinden 39 yıl geçmesine rağmen bu direniş, işçi sınıfının mücadelesine ışık tutmaya devam ediyor. Farklı sendika konfederasyonlarından işçileri birleştiren direniş, birleşik ve kitlesel sınıf mücadelesinin yükseltilmesinin başarılı bir örneği oldu. Böylece günümüzde bizlere saldırıların nasıl püskürtüleceğinin ve hakların nasıl korunacağının yolunu gösterdi.

Biz işçiler örgütlüysek, birliksek her şeyiz, ama örgütsüz ve dağınık isek hiçbir şey! İçinde yaşadığımız sömürü ve zulüm dünyasını ortadan kaldırmak ve ellerimizle yarattığımız tüm zenginlikleri eşitçe paylaşacağımız bir dünya kurmak için, haydi sesimize ses katın, haydi yüreklerinizi yüreklerimizin yanına koyun!

Sömürü düzenine karşı **Kayseri İşçi Bülteni**'ni senin sesindir. Bültenini oku ve okut! Sesimize ses kat! Bülteni okur mektuplarıyla, fabrika ve işyeri haberleriyle daha da güçlendir!

Sabra patronundan hesabı işçi sınıfı soracak!

Patronlar krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için saldırganlıkta sınır tanımıyorlar. İşçilerin, açlık sınırının altında olan ücretlerin düşürülmesine, işten atılmalara, ücretsiz izinlere, uzun mesailere, ağır çalışma koşullarına, sigortasız çalışmaya, sosyal hakların gaspına, artan zam ve vergilere, işsizlik sigorta fonunun yağmalanmasına, kıdem tazminatlarının gasp edilmesine, krizin faturasını ödemeye sessizce rıza göstermesini istiyorlar.

Sermaye iktidarı kriz bahanesi ile İMF-TÜSİAD patentli sosyal yıkım saldırılarına hız veriyor. Milyonlarca işçi ve emekçiye sosyal yıkım programını dayatıyor. İşçi ve emekçileri sefaletin kör kuyusunda bir yaşama mahkûm etmek istiyor. Bir yandan da olası sosyal patlamaya karşı şiddet araçlarını pervasızca kullanıyor. Bu pervasızlardan biri de eli kanlı Sabra patronudur.

İşçi sınıfına yol gösteren devrimcilere Sabra Tekstil patronu önce 8 Haziran da saldırdı. 9 Haziran da yine işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinin neferleri Sabra Tekstil'in önündeydi. Bu kez Sabra patronu daha da pervasızlaştı. Devrimci işçilerin üzerine kurşun yağdırdı. Saldırıda iki devrimci işçi yaralandı.

Sabra Tekstil patronu 450 TL ücretle, sigortasız ve ağır çalışma şartlarında çalıştırdığı işçilere köle gibi davranmaktadır. En büyük korkusu işçiler üzerinde kurduğu saltanatın yıkılmasıdır. Onun en büyük korkusu Sabra işçisinin sefalet ücretine karşı ayağa kalkması, mücadele ederek kazanma bilincini kazanmasıdır. Özelde Sabra patronundan genelde tüm kapitalistlerden işçi sınıfı işledikleri suçun hesabını soracak.

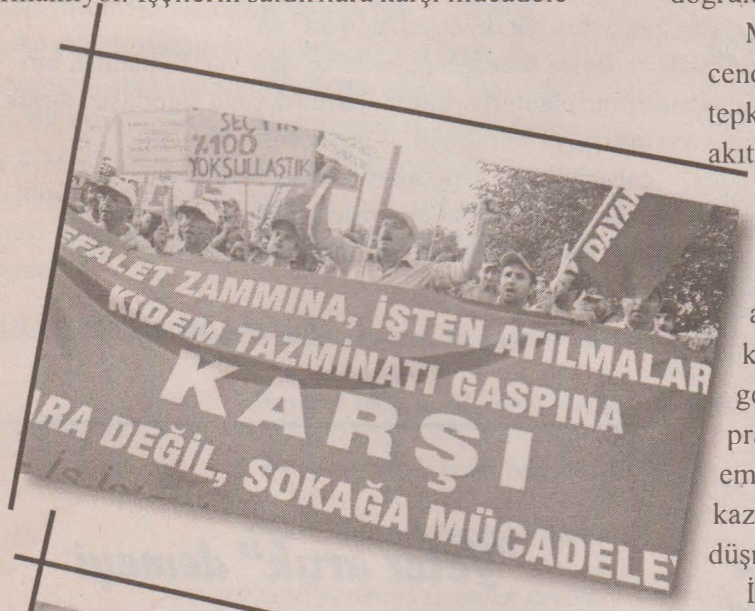
Kayseri Kriz ve İşsizlikle Mücadele Birliği

Krizin faturasını Ödememek ve işsiz kalmamak için mücadeleye!

Kapitalistler krizi fırsata çevirmenin planlarını yapıyor. Bu planların bir ayağını büyük işçi kıyımları oluşturuyor. İşsizlik silahını kullanarak, işini kaybetmemiş işçiler tutsak alınmak isteniyor. Tam da bu zeminde hak kayıpları artarak devam ediyor. Bazı işletmeler aylardır işçiye maaş ödemiyor. Maaş talebinde bulunan işçilere verilen yanıt ise işten atılmak oluyor.

Kapitalistlerin pervasız saldırılar, işçideki tepkiyi harmanlıyor. İşçilerin saldırılara karşı mücadele eğilimi güçleniyor. Yaklaşık 350 işçiyle yapılan ankete işçilerin verdiği yanıtlar, bu durumun en açık kanıtıdır. **"Kriz ve işsizliğe karşı işçiler ne yapmalı?"** sorusunu ankete katılan işçilerin yüzde 55'i mücadele edilmeli diyerek yanıtladı. En son yapılan kriz ve işsizlik konulu panelin ardından "Kayseri Kriz ve İşsizlik Mücadele Birliği"nin oluşması, Kayseri İşçi Bülteni aracının kullanılmasına verilen destek bunu ayrıca doğruluyor.

Mücadele isteğinin sendika bürokrasisinin cenderesinde boğulmaması, işçilerde var olan tepkinin bağımsız devrimci sınıf birliklerine akıtılması ve örgütlü hale getirilmesi *Kayseri Kriz ve İşsizlikle Mücadele Birliği* içinde yer alan öncü işçilerin sorumluluğudur. Diğeri ise, "krize çare var" sahtekarlığıyla işçinin alınterini patronlara peşkeş çeken sahtekarlara karşı mücadeledir. Tüm bu hedefleri gerçekleştirmenin biricik yolu ise yoğun bir pratik çaba içinde olmaktır. Bu çerçevede işçi ve emekçileri bağımsız devrimci sınıf tutumuna kazanmak görevi öncelikle sınıf bilinçli işçilere düşmektedir.

İşçi sınıfı ve emekçilerin her zamankinden daha çok çaba içinde olması gerektiği bir dönemin içindeyiz. Krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmeye yönelik saldırıları elleri böğründe izlemenin, haksızlığa boyun eğmemenin faturası giderek büyüyor. Krizin faturasını ödememek ve işten çıkarmalara dur demek için mücadele etmekten başka çare yok. Kriz ve işsizlikle mücadele etmenin görev ve sorumlulukları öncelikle, Kayseri de buluna sınıf bilinçli işçilerin omuzlarındadır.

KAYSERİ KRİZ VE İSSİZİKLE MÜCADELE BİRLİĞİ

Saldırılara geçit vermemek için...

"Üreten ellerimiz sorunların üstesinden de gelir!"

15 ay şanlı askerlik ve şanlı 8 aylık işsizlik günlerimin ardından Organize Sanayi Bölgesi'nde bir fabrikada iş bularak çalışmaya başladım. Daha servise adımımı attığımda her fabrikada olan sorunların burada da olduğunu öğrendim. Kulak misafiri olduğumda işçilerden kiminin sigortasının halen yapılmadığını, kiminin maaşının eksik olduğunu ve daha birçok sorunun varlığını öğrendim.

Fabrikada yapmış olduğum gözlemlerden vaziyetin çok kötü olduğunu gördüm. 40 kişinin başına verilen 3 tane ustabaşının sırf kendi menfaatleri uğruna patronla işbirliği içinde olması başlı başına bir sıkıntı. İşçilerin bir bölümü emekli olduğu halde çalışıyor, kendilerini kaderin sıcak koluna ve patronun emrine bırakmış gidiyorlar. Bir bölümü askerden gelmiş evlilik derdinde, boğazına kadar sıkıntıya girmiş, ya da borç batağında debelenıyor. Bir bölümü ise tepeden tırnağa yozlaşmış esrar ve alkolden başka bir şey düşünmez olmuşlar. Peki sorarım size işçi kardeşler, bu kadar haksızlığa, zalimliğe karşı bir şey yapabilir miyiz?

Düşünüyorum da, bir işçi elleriyle ağaca verdiği o güzel desenleri, şekilleri kendi hayatına da verebilir. Hepimizin kocaman yüreği, yumruğunu masaya vuracak cesareti, patronları ve zalimleri boğacak kadar alınteri vardır. O halde işçi kardeşler, birleşmenin zamanı gelmedi mi? Okun yaydan fırladığı, bıçağın kemiğe dayandığı zamanı beklemeyelim, bu zulüm saltanatının yıkılması için birleşelim, sesimizi duyuralım. Servis köşelerinde, çay molalarında, yemek molasında, kendi aramızda fısıldaşarak sorunlarımızı çözemeyiz. Kayseri işçileri olarak çıkardığımız bu *İşçi Bülteni*'ne sahip çıkarak bir araya gelebiliriz. Yeter ki inanalım, başaracak gücümüz var.

Halen şehrimizde binlerce işsiz var. Bunlardan biri de biz olabiliriz. Çalışanların ise çoğu sigortasız, düşük maaşlı, fazla mesaili, iş güvencesi olmadan çalışmaktadır. Unutmayalım işçi kardeşler üreten ellerimiz bu sorunların üstesinden de gelir. Krizin faturasını patronlara ödetmek dileğiyle, hepinize başarılar.

Organize Sanayi'den bir işçi

"Yeter artık" demeyi öğrenmeliyiz!

Merhaba Arkadaşlar,

Bundan yaklaşık iki ay öncesine kadar işsizdim. Nihayet küçük bir fabrikada kaynakçı olarak iş buldum. Elime şeker verilmiş bir çocuk gibi sevindim. **500 TL** maaş ile işe başladım. Çalıştığım küçük işyeri, Boydak grubunun sahibi olduğu Mondi için fason üretim yapıyor. Benim de diğer arkadaşların da sigortası yok. Bir de öğlenleyin yemek eziyeti çıktı. Önce yemekler hazır geliyordu ve buz gibi yemekleri yiyorduk. Üzerine bir bardak çay içiyorduk, afiyet olsun(!) Soyunma odası ve tuvalet dersen berbat. Yeni bir yere taşındık, "iyi

burası havadar" derken bu seferde yemekler kesildi. Öğlenleri peynirli ya da kıymalı pide gelmeye başladı. Doymuyorduk. Doymadığımızı söyleyince **"idare edin"** dediler. Üç-beş kuruş zam istedik. Ertesi gün patron beni çağırdı, bozgunculuk yaptığımı söyledi ve işten attı. Alacağımı peşin aldım. Bu büyük bir şeydi, çünkü işçiler aylardır maaş alamıyor. Duydum ki biz işçilerin sesi olmak için Kayseri İşçi Bülteni çıkacakmış. Bu duruma çok sevindim. Farklı işyerlerinde benzer sorunları yaşayan işçilerin bu bülten aracılığıyla yan yana gelmesinin çok iyi olacağını düşünüyorum. Organizenin hali berbat... İşsizlik ayyuka çıkmış durumda... Şimdi patronlar kriz bahanesinin arkasına sığınıp 30 bin kişiyi işten attılar. Kuru bir canımız kaldı, çalışmıyoruz açız, çalışıyoruz yine açız. Tüm bu işleri düzeltmenin işsizliği ve yoksulluğu ortadan kaldırmanın yolu "YETER ARTIK" demeyi öğrenmemizden, birlikte mücadele etmemizden geçiyor.

" dünyayı aydınlatan sadece güneş mi?

Hayatın akışını sağlayan nedir

Bu oldubittiye şekil veren kim

Çoğul dünyadaysa tekil nerede

Her şey yerli yerindeyse emek nerede"

İşten Çıkarılmış Bir İşçi

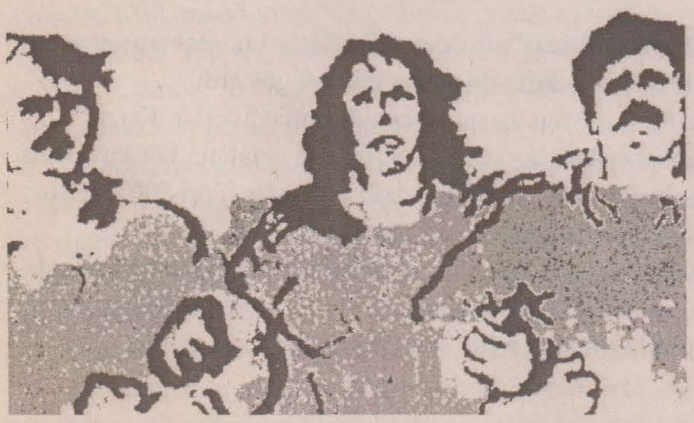
"Yumruğumuzu bir balyoz gibi vuralım bizi köleleştirenlere!"

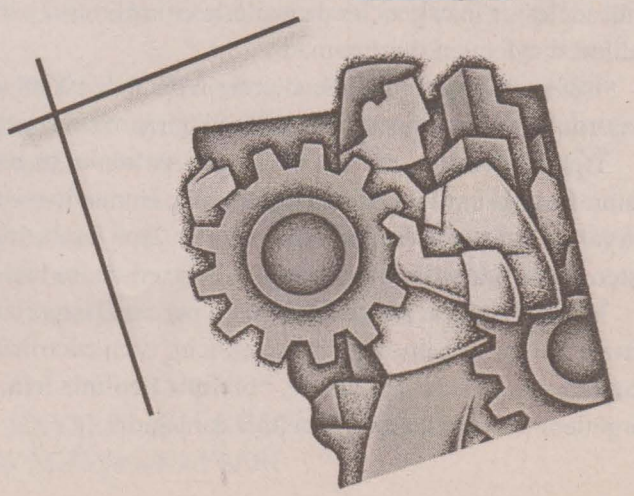
Her geçen gün açlığımız büyüyor. Umutlarımız tükeniyor. Açlığımızın ve umutsuzluğumuzun kaynağı olan patronların düzenine karşı ayağa kalkma zamanı gelmedi mi? Biz terlerken, biz yorulurken, kasası dolan onlar, gün be gün zenginleşen onlar? Sorarım size kardeşler neyimiz kalmadı sömürülmedik? Şimdi işsizliğin ve parasızlığın pençesinde sürünmemiz, bize sırt çevirmiş sistemin umurunda mı, kanımızı emmeye her zaman hazır para babası patronların umurunda mı?

Çoluğumuz çocuğumuz aç, evimizde huzur yok... Bizim bizden başka dostumuz yok. Bu zulüm düzenine dur demek için, patron masalarına meze olmamak için ne zaman vaz geçeceğiz beklemekten? Gün ayağa kalkma, haklarımızı haykırma günüdür. Gün bu çarpıklığa ve eşitsizliğe karşı başkaldırma, haramilerin saltanatını yıkma günüdür.

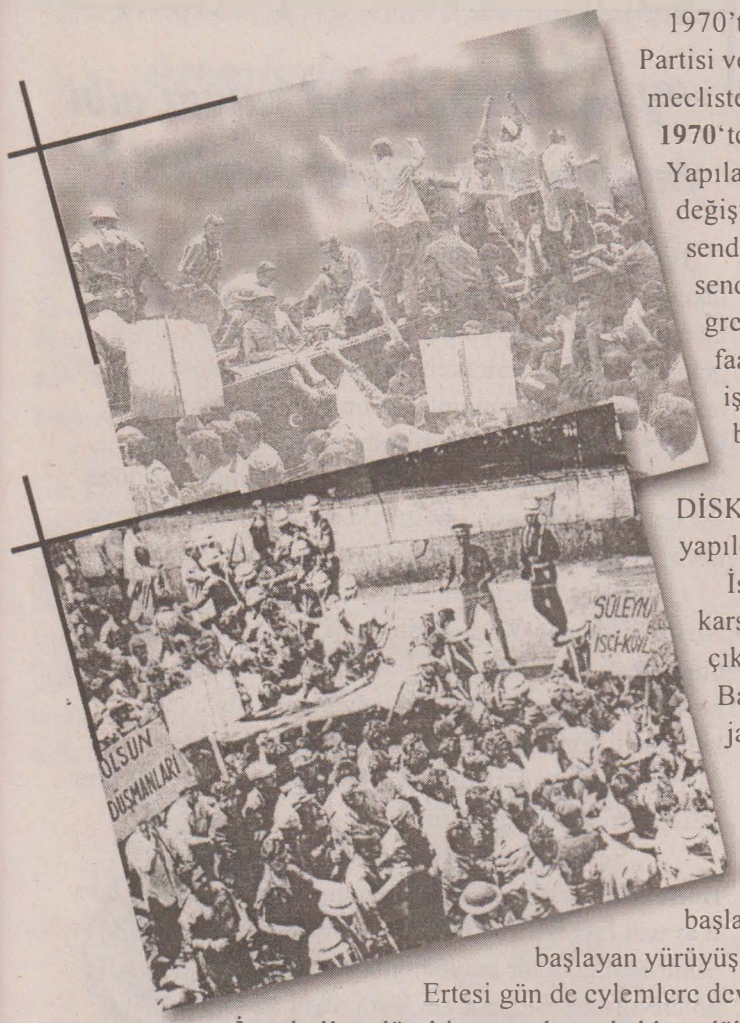
Sesimizi yükseltebilmek için **Kayseri İşçi Bülteni**'ne destek verelim. Gücümüze güç katmak için **Kayseri İşçi Kültür Evi**'ne katılım sağlayalım. Yumruğumuzu bir balyoz gibi vuralım bizi köleleştirmek isteyenlere. Kanımızı emenlere karşı birleşelim, örgütlenelim, güçlenelim.

İşsiz bir genç

15–16 Haziran Büyük İşçi Direnişi'nin ruhuyla krizin faturasını patronlara ödetelim!

1970'te, Sendikalar Yasası'nda değişiklik yapan tasarı, Adalet Partisi ve Cumhuriyet Halk Partisi'nin işbirliğiyle önce meclisten ardından Senato'dan geçirildi. Yasa 11 **Haziran 1970**'te cumhurbaşkanının onaylamasıyla yürürlüğe girdi. Yapılan değişiklikle, işçilerin sendika seçme ve sendika değiştirme özgürlüğü kısıtlandı. İşçilerin istedikleri sendikaya serbestçe üye olmaları, beğenmedikleri sendikalardan ayrılmaları zorlaştırıldı. Toplu sözleşme ve grev hakkı budandı. Sendikaların Türkiye genelinde faaliyet gösterebilmesi için işkolunda sigortalı çalışan işçilerin üçte birini örgütlemesi şartı getirildi. Tüm bunlar patron örgütü gibi davranan Türk-İş'in önünü açmak, işçilerin mücadeleci dinamiklerinin toplandığı DİSK'in elini kolunu bağlamak, mümkünse kapatmak için yapıldı.

İşçi sınıfı, örgütlenme hakkına yönelik olan bu yasaya karşı sessiz kalmadı. İşçiler, 15–16 Haziran da meydanlara çıktı. İzmit'ten, Gebze'den Levent'ten, Kartal'dan, Bakırköy'den sel gibi alanlara aktı. Hakları için polis ve jandarma barikatlarını aşa aşa yürüdü.

DİSK yönetimi, pasif eylemlerle kapatma saldırısına yanıt vermeye çalışıyorlardı. Ancak işçiler DİSK'in pasif eylem çizgisini aştılar. Fabrikalarda kurdukları komitelerle yeni kararlar alarak gösteri ve yürüyüşleri başlattılar. **Otosan** ve **Singer** işçilerinin yola çıkmasıyla başlayan yürüyüş, kısa bir süre içinde tüm İstanbul'a yayıldı.

Ertesi gün de eylemlere devam etme kararı alan işçiler, 16 Haziran'da İzmit'ten ve İstanbul'un dört bir yanından sokaklara dökülerek Taksim'e doğru yola çıktılar. 100 bini aşkın işçinin yürüdüğü bu görkemli direnişte işçiler, üç şehit verdiler. İki gün süren eylemlerde işçi sınıfının mücadelesine inan gençler de işçilerle omuz omuza yürüdüler. Ne polis-jandarma barikatı ne de sıkıyönetim ilam edilmesi eylemleri durduramadı.

İşçi sınıfı birliğinin, mücadelesinin gücüyle **"Yeni sendikalar Yasası"**nın önemli maddelerini iptal ettirmeyi başardı. DİSK'in kapatılmasına dönük girişimleri engelledi. Böylece dosta-düşmana gücünü gösterdi.

Tıpkı 15–16 Haziran'da olduğu gibi, patronlar bugün de işçilere yönelik saldırılara devam ediyorlar. Krizin faturasını işçi sınıfına ödetmek istiyorlar. Bunun için işten çıkarmalara hız veriyorlar. İşçileri sefaletin kör kuyusuna atıyorlar. İşsizler ordusunu büyütüyorlar. İşini kaybetmemiş işçileri ise, işsizlikle tehdit ediyorlar. Tam 500 bin işçi işten atıldı. Sadece son üç ay içinde Kayseri'de ise tam 30 bin işçi işinden, ekmeğinden oldu.

İşçiler sustukça, patronlar daha da pervasızlaşıyorlar. Şimdi işçilerin birleşip gücünü göstermesi zamanıdır. Şimdi, krizin faturasını patronlara ödetmek için, işten çıkarmaların yasaklanması için şanlı 15–16 Haziran direnişi ruhu kuşanma zamanıdır. Bu ruh ile, **"birimiz hepimiz için, hepimiz birimiz için"** anlayışıyla yan yana gelme, örgütlenme, mücadeleyi yükseltme zamanıdır.

Patronların oyunlarına karşı uyanık olalım!

Kapitalist kriz etkisini derinden hissettirmeye başladıkça birçoğumuz işsizlik ve açlığa mahkûm ediliyoruz. Kural tanımayan toplu işten çıkartmalar, ondan daha zalimi ücretsiz izinler, işten atılmayan işçilere dayatılan uzun çalışma saatleri, kaslarımızı eritip yok eden fazla mesailer, açlığa talim ettirircesine ödenmeyen ücretlerimiz, kafamızı kaldırdığımızda gözlerimizi kör eden işsizlik kırbacı…

Patronlar sınıfı özellikle bu dönemlerde işlerine geldiğinde kendi yazdıkları kanunları yasal dayanak olarak kullanırlarken işlerine geldiğinde de kendi kanunlarını bile tanımıyorlar. Peki, neler yapıyorlar? "Küçülmeye gidiyoruz" bahanesi ile öncelikle birkaç işçi arkadaşımızı işten atarak nabız yokluyorlar. Yasal dayanakları ise 4857 sayılı yasanın tek taraflı tazminatlı fesih hakkını öngören 17. maddesi. İşçileri ansızın toplu bir biçimde işten atan patronlar, tazminatlarımızı da ya ödemiyorlar ya da uzun aylara varan taksitlere bölerek kuşa çeviriyorlar. Tazminatların aylara bölünmesi yasal bir uygulama değildir, tamamıyla keyfi bir uygulamadır. Yasal olarak tazminatın en geç bir ay içerisinde işçiye ödenmesigerekir. Fakat patronlar onları zengin ettiğimiz günleri unutup bizleri hem işsiz bırakarak hem de tazminatlarımızı erteleyerek kâr ediyorlar. İşten atılmalara karşı direnmeli, bunu engelleyemediğimizde de tazminatımızı patrona bırakmamalıyız.

Bir diğer fatura ödetme yöntemi ise ücretli ya da ücretsiz izinler olmaktadır. Ücretli izine göndermeden önce bizlere (işten atıldığımızı bildiren) ibraname imzalatarak ihbar süremizi ücretli izinler olarak kullandırıyorlar. Fakat bir lütuf gibi sunulan bu ücretli izinler işe iade davalarımızı açabilmemizin önünü kesmek için yapılmaktadır. İşe iade davalarının, işten atıldığımızın tebliğinden sonra en geç bir ay içerisinde açılması gerekir. Ücretli izinlerle patronlar bu süreyi uzatarak dava açma hakkımızı elimizden alıyorlar.

Ücretsiz izinlerde ise patronların işçinin rızasını alarak, Bölge Çalışma'ya ve İş Kur'a bildirimde bulunması gerekir. Fakat yasal uygulama patronların işine gelmediği için kestirme yolu tercih ediyorlar. Kimi fabrikalarda işçiler adına bir dilekçe hazırlanarak ücretsiz izinleri işçilerin talebiymiş gibi gösterip zorla imzalatıyorlar. "Ya çıkışını imzala, ya da ücretsiz iznini" diyerek bir tercih noktasına sürükleniyoruz. 4857 sayılı yasanın 40. Maddesinde patronun çalıştıramadığı günler için "yarım günlük ücret ödemesi gerekir" ibaresi vardır. Fakat yarım günlük ücretlerimizi bile ödememek için ücretsiz izinleri işçinin talebiymiş gibi gösteriyorlar. Böyle bir durumda öncelikle, işimizi ve tazminatlarımızı güvence altına alabilmek için bir dilekçe ile Bölge Çalışma'ya başvurarak patronun bizi ücretsiz izne çıkarttığını bildirmemiz gerekiyor. Çünkü patronlar, 3 gün üst üste işe gelmedi diye kayıt tutup, 25. Maddeye dayanarak bizleri tazminatsız işten atabilirler.

Bizler sessiz kaldıkça patronların saldırıları artarak devam ediyor. En son uygulamaları ise ücret kesintileridir. Emeğimizin karşılığını tam olarak ödemedikleri gibi, ödediklerini de elimizden almaya çalışıyorlar. Oysa iş yasasının 38. maddesinde ücret kesme cezası olarak

şu yazar: "İşveren toplu sözleşme veya iş sözleşmelerinde gösterilmiş olan sebepler dışında işçiye ücret kesme cezası veremez." Patronlar tüm bu uygulamaları ya yasal boşluklardan faydalanarak ya da yasadışı uygulamalara başvurarak hayata geçiriyorlar. Bu oyunlar ne ilk ne de sondur. Patronlar sınıfının kanımızı emen vampirler gibi boğazlarımıza sarıldıklarını biliyoruz. Bu saldırılara karşı ne yapmamız gerektiğini gerek Kayseri İşçi Bülteni vasıtasıyla gerekse **Kayseri İşçi Kültür Evi**'nin etkinlikleriyle anlatıyoruz ve anlatmaya devam edeceğiz. Örgütsüz ve dağınık oluşumuzdan güç alan patronlara karşı panzehirimiz örgütlenmektir. **Kayseri İşçi Kültür Evi**'nin çalışmalarına ve faaliyetlerine katılarak, bu saldırılara karşı ne yapabileceğini bilen, birlikten cesaret alan işçiler olarak onların oyunlarını tersine çevirebiliriz.

Patronların dayattıkları hiçbir evrakı imzalama!

Patronların oyunlarında kurban olmamak için sen de KAYSERİ İŞÇİ KÜLTÜR EVİ'ne katıl!

Adres: Cumhuriyet Mah. Cumhuriyet İşhanı. Kat:3 No:36 Melikgazi/KAYSERİ

BIÇAK KEMİKTE!

Eti geçti
Duydun mu?
Bıçak kemikte-
Duymadınsa duy artık.
Bıçak kemikte!
Duy da silkin n'olursun.
Bu ne biçim uyku bu,
Bıçak kemikte!

Verilmemiş alınmış hep.
Yük vurulmuş dağlar gibi-insanlık
Bu mu?
Çalıyor sömürünün imdat çanları.
Kımıldama da kurtar şu onurunu,
Bıçak kemikte!

Topraksa paylaşılmış, kıyılarsa
Yağmalanmış.
Umut hacizde.
Ya bu neyin puştluğu bu.
Sana yokluk, sana yasak, sana dam.
İnsan değil - haşa- bir yağmacı soyu bu.
Bıçak kemikte!

Üretensin, yaratansın, yürütensin
Dağları.
Bakma böyle kilit kilit, duvar duvar.
Yetsin artık bu susku,
Bıçak kemikte!
Anasın boynun bükük,
Babasın kolun kırık,
Oğullar kan içinde,
Kaldır artık başını,
"kalsın benim davam-divana lalsın" demiş ozan,
O divan sensin artık,
Bıçak kemikte!

Hasan Hüseyin Korkmazgil

İşçi Bülteni Özel Sayı: 456 * Fiyatı: 25 Kr * Haziran 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92